

விதவகைகள் விஷயத்தில் இன்னும் சில பரிதாபகரமான சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. சிறுவயதுள்ள ஒருத்தி விதவையாய் விட்டால், உடனே தன்னுடைய ஆடகைகள் மீது எண்ணெயை ஊற்றிக் கொண்டு தன்னையே தீக்கிரையாக்கிக் கொள்கிறாள். விதவையாயிருந்து வீட்டிலுள்ள அனாவரமும் துன்பப்பட்டுத் துவதசைச் சகித்துக் கொண்டிருப்பதைவிட இறந்து விடுவதே மலேனெ எண்ணுகிறாள்” - என்று படம் பிடித்தார், மயேபோ.

முதன்முதலாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், 1885 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 17 ஆம் ததே லண்டனிலுள்ள 'கவர்னர் ஜெனரல்' ஆலோசனகைக் குழுவில் 'இந்து விதவகைகள் மறுமணம்' எனும் மசோதாவை கிராண்ட் என்ற உறுப்பினர் அறிமுகம் செய்தார். பார்ப்பன வதைக் கிற்ப்போக்கு இந்துக்களிடமிருந்து இதற்கு கடும் எதிர்ப்பு வந்தது. எதிர்ப்புகளைப் புறக்கணித்து, 1856 இல் 'இந்து விதவகைகள் மறுமணம்' சட்டமாக இயற்றப்பட்டது. 1871 இல் 'விதவகைகள் மறுமணச் சங்கம்' அமைக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 1856 பிசம்பர் 7 இல் வங்காளத்தில் முதன்முதலாக விதவகை மறுமணம் நடத்தப்பட்டது.

சனென்னை மாகாணத்தில் விதவகைகள் மறுமணத்துக்கு பலத்த ஆதரவு இருந்தது. 1898 இல் வீரசேலிங்கம் பந்துலு என்பவர், சனென்னையில் விதவகைகள் காப்பகம் ஒன்றைத் தொடங்கினார். அதை முன் உதாரணமாகக் கொண்டு சனென்னை மாகாண அரசு 1903 இல் இந்து மற்றும் முஸ்லீம் விதவகைகளுக்குக் கல்வி வழங்கும் நோக்கத்துடன் நிதி உதவி வழங்கும் திட்டம் ஒன்றை அறிவித்தது. சனென்னை நகரத்தில் இது தொடர்பாக திவான் பகதூர் ஆர். ரெங்கநாதராவ் மற்றும் பி.சனென்டசல் ராவ் ஆகியோர் விதவகை மறுமணத்தை ஆதரித்து பல நூல்களையும் சிறு வளையீடுகளையும் வளையிட்டனர்.

சனென்னை மாகாணத்தில் வீரசேலிங்கம் முயற்சியால் முதல் விதவகை மறுமணம் நடத்தப்பட்டது. அதற்கு பலத்த எதிர்ப்புகள் வந்ததால், ஆங்கிலியே காவல்துறை மலேதிகாரி பலத்த பாதுகாப்புக்கு ஏற்பாடுகளை செய்தார். சனென்னை மாகாணத்தில் அடுத்த ஏழு ஆண்டுகளில் மின்னறே மின்னற விதவகைகள் மறுமணம் மட்டுமே நடந்தது.

1925 க்குப் பிறகு சமயமரியாதை இயக்கம் தோன்றிய பிறகு, விதவகை மறுமணத்துக்கான கருத்துகள் விரியத்துடன் மக்கள் மன்றத்தில் கொண்டு சரேக்கப்பட்டது. பெரியார் தனது சொந்த குடும்பத்திலேயே விதவகை மறுமணத்தை நடத்தி வதைத்தார். ஆனாலும், பணைகளை புறக்கணிக்கும் பார்ப்பன 'மணுதர் ம சிந்தனை' இன்னும் உயிர்த்துடிப்போடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

உத்தரபிரதேசம் மதுரா மாவட்டத்தில் ஆதரவற்ற 'விதவை'ப் பெண்களுக்கான மறுவாழ்வு இல்லம் 2006 ஆம் ஆண்டு உ.பி. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மமே பாட்டுத் துறை அமைச்சகத்தால் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் 'விரூந்தாவன்' அகிலா பாரதிய மாசாரதா சமாஜ் கல்யாண் சமிதி' என்ற அரசு சாராத அமைப்பால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இந்த 'விரூந்தாவன்' விதவைகள் காப்பகத்தில் மரணமடையும் "விதவைகள்" சடலம் குப்பை எடுப்பவர்களிடம் அளிக்கப்படுகிறது. காரணம், விதவைப் பெண்கள் மரணமடந்தால் அவர்களை அடக்கம் செய்ய அந்த அரசு சாரா அமைப்பு மறுத்துவிட்டதுதான். எனவே அவர்கள் உடல்களை குப்பை எடுப்போரிடம் எடுத்து வீசப்படுகிறது. அவர்களோ துண்டு துண்டுகளாக வெட்டி சணல் சாக்குகளில் திணித்து தூக்கி எறிகிறார்கள்.

சாக்கில் மட்டை கட்டிப் போடப்பட்டுள்ள இந்தப் பெண்களின் உடல்கள் பணம் தந்தால் தான் அங்கிருந்து எடுக்கப்படும் நிலை. மாவட்ட சட்ட சவேலையகம் நேரில் ஆய்வு நடத்தியபோது இந்த அதிர்ச்சியான உண்மைகள் வெளிவந்தன. ஆங்கில நாளாட்டோ ஒன்றும் இந்த உண்மைகளை வெளிக்கொண்டு வந்தது. விதவைப் பெண்களை 'மனுதர்ம'த்தை பொது பூத்தியில் ஏற்றிக் கொண்ட சமூகம், அதே பார்வையில் அவர்களை வறியுபுகுபுகுரிவர்களாகவே பார்க்கிறது. சட்டசவேலையகம் உச்சநீதிமன்றத்தின் கவனத்துக்கு வழக்கு ஒன்றின் மூலம் கடந்த மீமுதல் வாரம் கொண்டுவந்தது. இது பற்றி விசாரித்து அறிக்கை அளிக்க 7 பரேடங்கிய குழு ஒன்றை உச்சநீதிமன்றம் நியமித்துள்ளது.

'00000000 00000000' - 00000000 00000000 000000000000 00000000 0000000000000000 ;
0000000000 0000000000 00000000 0000000000 0000 00000000 0000 0000000000 ; 0000000000 0000
000000000000000000 000000 000000000000 ; 0000 '00000000 00000000' 00 0000000000 00000000000000
0000000000 ? 0000000000 ?

source: <http://keetru.com/index.php/homepage/2009-10-07-11-18-55/2012-sp-129201421/20294-2012-07-01-08-58-00>